

JOCS FLORALS DE LA LLENGUA CATALANA

ANY CXI DE LLUR RESTAURACIÓ.

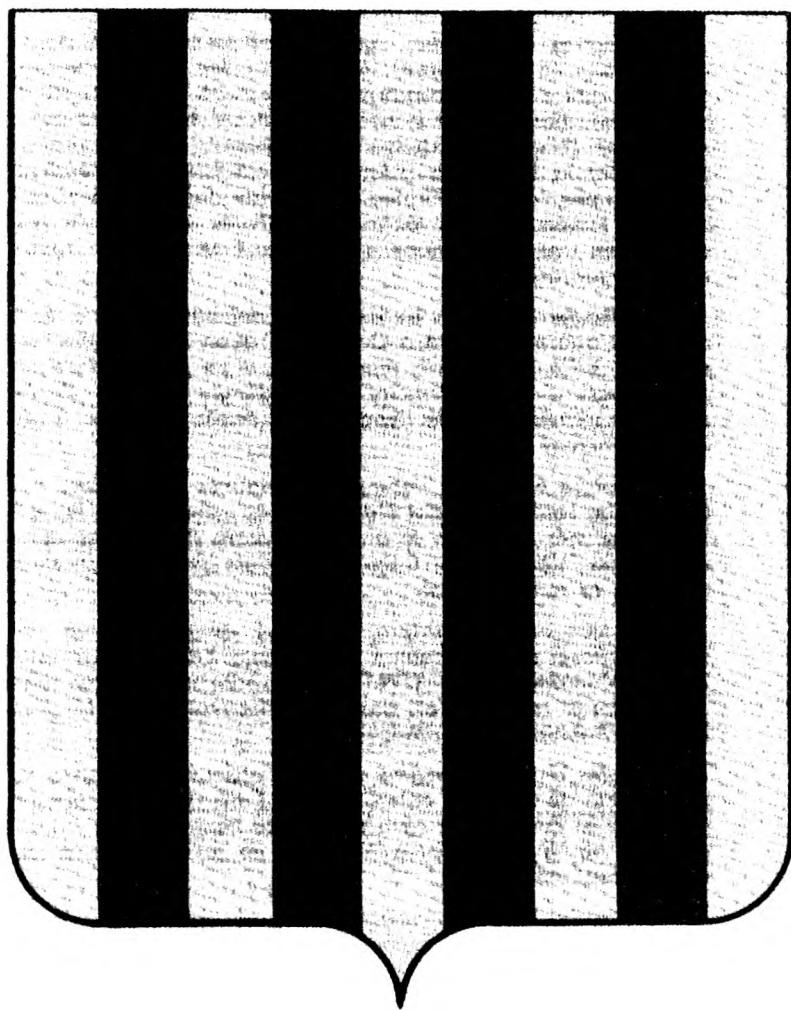
GUADALAJARA, JALISCO, MÈXIC

DIES 18 I 19 D'OCTUBRE DE 1969

DEU VOS GUARD

Amb aquesta antiga salutació que malgrat la seva forma arcaica es manté viva i estesa entre els catalans d'ara, donem la benvinguda a totes les persones, sense distinció de nacionalitat, que vénen a accompaniedanos en la celebració dels Jocs Florals de la Llengua Catalana, els quals, enguany, CXI de llur restauració, es celebren a l'acollidora i lluminosa ciutat de Guadalajara de Xalisco.

Con este antiguo saludo (Dios os guarde) que a pesar de su forma arcaica se mantiene vivo y extendido entre los catalanes de ahora, damos la bienvenida a todas las personas, sin distinción de nacionalidad, que vienen a acompañarnos en la celebración de los Juegos Florales de la Lengua Catalana, los cuales, este año, CXI de su restauración, se celebran en la acogedora y luminosa ciudad de Guadalajara de Jalisco.

LA LLENGUA CATALANA.

Les terres de llengua catalana comprenen: La Catalunya estricta (o el Principat), València i les illes Balears i Pitiuses, dintre l'Estat espanyol; el Rosselló i altres petites comarques, dintre l'Estat francès; la ciutat d'Alguer i la seva rodalia, a l'illa de Sardenya, corresponent a l'Estat italià, i finalment la República d'Andorra, petit Estat independent situat a unes valls del Pirineu, únic indret del món on el català és l'idioma oficial obligatori. Totes aquestes terres comprenen uns vuit milions d'habitants i setanta mil quilòmetres quadrats.

La llengua catalana es va formar del llatí vulgar i molt adulterat que es parlava a Catalunya quan esdevingué, en el segle VIIIè, la invasió musulmana, i en emprendre's la reconquesta — en un principi sota el domini franc — va rebre gran influència de la llengua d'oc, estesa per tot el migdia de l'actual França.

El català és de les llengües neo-llatines que menys alteració han sofert de l'Edat Mitjana ençà, i després de l'italià és la que més retirança té a la seva mare llatina. Per això els nostres clàssics són força entenadors pels que només coneixen la forma actual.

Famosos en la literatura universal, escrigueren en català: el filòsof i poeta Ramon Llull (segle XIIIè), el cronista Ramon Muntaner (segle XIVè) i el narrador d'aventures Joan Martorell (segle XVè), nascuts, respectivament, a les Balears, al Principat i a València.

Després d'uns tres segles de certa obscuritat, degut a la decadència de la nació catalana, a mitjans del segle passat va tornar el català a la seva posició de llengua culta i amb ella es reprengué l'expressió escrita en totes les activitats que la requereixen.

A principis d'aquest segle, i sota el guiatge de l'eminencit filòleg Pompeu Fabra, es va emprendre la tasca de normar gramaticalment la nostra llengua i a l'ensens depurar-la de mots i de formes incorrectes, fins arribar a no oferir cap obstacle per a l'exposició de totes les idees i termes més moderns.

Es lògic, doncs, que havent-se alçat a aquest punt de perfecció i de força, asseguri la seva persistència malgrat les duríssimes persecucions que ha sofert i sofreix encara.

LA LENGUA CATALANA

Las tierras de lengua catalana comprenden: la Cataluña estricta (o el Principado), Valencia y las islas Baleares y Pitiusas, dentro el Estado español; el Rosellón y otras pequeñas comarcas, dentro el Estado francés; la ciudad de Alguer y sus alrededores, en la isla de Cerdeña, correspondiente al Estado italiano, y finalmente la República de Andorra, pequeño Estado independiente situado en unos valles del Piriné, único lugar del mundo en donde el catalán es idioma oficial obligatorio. Todas estas tierras comprenden unos ocho millones de habitantes y setenta mil kilómetros cuadrados.

La lengua catalana se formó del latín vulgar y muy adulterado que se hablaba en Cataluña cuando ocurrió, en el siglo VIII, la invasión musulmana, y al emprenderse la reconquista —en un principio bajo el dominio franco— recibió gran influencia de la lengua de oc, extendida por todo el mediodía de la actual Francia.

El catalán es de las lenguas neolatinas que menos alteración han sufrido desde la Edad Media, y después del italiano es la que más semejanza tiene a su madre latina. Por esto nuestros clásicos son de fácil entender para los que nada más conocen la forma actual.

Famosos en la literatura universal, escribieron en catalán: el filósofo y poeta Ramon Llull (siglo XIII), el cronista Ramon Muntaner (siglo XIV) y el narrador de aventuras Joanot Martorell (siglo XV), nacidos, respectivamente, en las Baleares, en el Principado y en Valencia.

Después de unos tres siglos de cierta obscuridad, debido a la decadencia de la nación catalana, a mediados del siglo pasado volvió el catalán a su posición de lengua culta y con ella se reanudó la expresión escrita en todas las actividades que la requieren.

A principios de este siglo, y bajo la guía del eminentе filólogo Pompeu Fabra, se emprendió la labor de normar gramaticalmente nuestra lengua y al mismo tiempo depurarla de palabras y de formas incorrectas, hasta llegar a no ofrecer obstáculo alguno para la exposición de todas las ideas y términos más modernos.

Es lógico, pues, que habiéndose levantado a este punto de perfección y de fuerza, asegure su persistencia a pesar de las durísimas persecuciones que ha sufrido y sufre todavía.

ELS NOSTRES JOCS FLORALS

Els nostres Jocs Florals, amb inspiració occitana, es van iniciar el dia 25 de març de 1395, i durant vint anys es celebraren regularment i amb organització acadèmica. Després s'anaren apagant i espaïtant-se paulatinament fins arribar a un llarg silenci.

Amb el redreçament de la nació catalana, a mitjans del segle passat, s'emprengué la tasca, molt laboriosa, de la seva restauració. Es venceren tots els obstacles i el primer diumenge de maig de l'any 1859, a la ciutat de Barcelona, amb tota solemnitat i amb resonància, va tenir lloc la festa dels Jocs Florals (*la Gaia Festa*). D'aleshores ençà s'han vingut celebrant regularment, llevat de dues curtes interrupcions degudes a circumstàncies polítiques, essent la més llarga la motivada per la guerra del 1936 al 1939.

Després d'aquesta guerra, no podent-se celebrar amb llibertat d'expressió a Barcelona, han tingut lloc a diverses ciutats del món. Sempre dignament, amb extraordinari esplendor i assistits per altres personalitats catalanes i dels països que els han donat hospitalitat.

Enguany es celebren a aquesta ciutat de Guadalajara de Xalisco, on existeix un nucli de positiva qualitat intel·lectual i on tot el poble es delicadament sensible a les manifestacions espirituals.

Per més importància, el recinte que els acull és l'Institut Cabañas, fundació, creada pel bisbe Cabañas, que fou inspirada en 1777 en el testament de Josep Llorens Camelles, i havent realitzat els projectes de l'edifici l'arquitecte Manuel Tolrà, aquests dos darrers de parla catalana.

I encara existeix una altra circumstància significativa: els murals que decoren la capella de l'Institut, deguts a l'art genial de José Clemente Orozco, manifesten condemnatòriament l'esperit que ha obligat a exiliar-se els Jocs Florals de la Llengua Catalana.

NUESTROS JUEGOS FLORALES

Nuestros Juegos Florales, con inspiración occitana, se iniciaron el día 25 de marzo de 1395, y durante veinte años se celebraron regularmente y con organización académica. Despues se fueron apagando y espaciando paulatinamente hasta llegar a un largo silencio.

*Con el resurgimiento de la nación catalana, a mediados del siglo pasado, se emprendió la labor, muy trabajosa, de su restauración. Fueron vencidos todos los obstáculos y el primer domingo de mayo del año 1859, en la ciudad de Barcelona, con toda solemnidad y resonancia, tuvo lugar la fiesta de los Juegos Florales (*la Gaya Fiesta*). Desde entonces se han venido celebrando regularmente, salvo dos cortas interrupciones debidas a circunstancias políticas, siendo la más larga la motivada por la guerra del 1936 al 1939.*

Después de esta guerra, no pudiéndose celebrar con libertad de expresión en Barcelona, han tenido lugar en diversas ciudades del mundo. Siempre, dignamente, con extraordinario esplendor y asistidos por altas personalidades catalanas y de los países que les han dado hospitalidad.

Este año se celebran en esta ciudad de Guadalajara de Jalisco, en donde existe un núcleo de positiva calidad intelectual y en donde todo el pueblo es delicadamente sensible a las manifestaciones espirituales.

Para más importancia, el recinto que los acoge es el Instituto Cabañas, fundación, creada por el obispo Cabañas, que fué inspirada en 1777 en el testamento de José Llorens Camelles, y habiendo realizado los proyectos del edificio el arquitecto Manuel Tolsá, estos dos últimos de habla catalana.

Y todavía existe otra circunstancia significativa: los murales que decoran la capilla del Instituto, debidos al arte genial de José Clemente Orozco, manifiestan condenatoriamente el espíritu que ha obligado a exiliarse los Juegos Florales de la Lengua Catalana.

DISSABTE DIA 18 D'OCTUBRE A LES 9 DEL VESPRE
SABADO DIA 18 DE OCTUBRE A LAS 9 DE LA NOCHE

TEATRO DEGOLLADO

FESTIVAL DE DANSES CATALANES
FESTIVAL DE DANZAS CATALANAS

ESBART DANSaire DE L'ORFEO CATALA DE MEXIC

PROGRAMA

BALL DE FAIXES	Maldà, Urgell
BALL DE RENTADORES	Alta Conca del Llobregat
BALL DE GARLANDES	Sant Esteve de Sesrovires
BALL DE BASTONS	Vilanova i La Geltrú
BALL DE CERCOLETS	Vilafranca del Penedès
CONTRAPAS DEL MARESME	El Maresme
LES NYACRES	L'Empordà

II	
ENTRELLIÇADA	Rosselló
LA TRENCADANSA	Prats de Lluçanès
DANSES DE CASTELLTERSOL	Castelltersol
PARADO DE VALDEMOZA	Mallorca
BALL PLA DE LLAVANERES	Maresme
TRES DANSES SENYORIVOLES (en forma de suite)	
Punta i Taló	Pallars
El Rotllet	Linyà
Ball de la Coca	Sant Llorenç dels Morunys
GALOP DE PANDERETES	València
FESTIVOLA, Sardana de PAU	
CASALS	

Director:	
Director:	Ignasi Ribera
Ajudant:	
Ayudante:	Jordi Salvat
Esценография i vestuari:	
Escenografía y vestuario:	Avelí Artís Gener
Instrumentació i harmonització:	
Instrumentación y armonización:	A. Cohí i Grau i Josep Montfort
Realització del vestuari a càrrec del departament dirigit per les senyores:	
Realización del vestuario a cargo del departamento dirigido por las señoras:	Concepció F. de Sala Antònia C. de Salvat Joaquima M. de Peipoc
Música gravada amb Orquestra Simfònica	
Música grabada con Orquesta Sinfónica.	

DANSAIRES

D A N Z A N T E S

Teresa Bech — Margarida Carbó — Núria Costa — Isabel Font — Montserrat Mateu — Núria Mateu — Esperança Martínez — Enriqueta Martínez — Joana Martínez — Evèlia Ollé — Mercè Peña — Rosa Maria Parcerisa — Dolors Parcerisa — Greta Ruiz — Núria Sala — Neus Sala — Maria Teresa Torroja — Mireia Vila.

Pere Aranguren — Salvador Casares — Artur Hurtado — Ernest Montfort — Ramon Massana — Josep Oliveres — Josep Peña — Jordi Planella — Jaume Romagosa — Jordi Salvat — Xavier Solé — Xavier Torroja — Joan Ursul — Rafael Vidal — Jaume Romagosa G.

LES DANSES DEL PROGRAMA

BALL DE FAIXES.—Maldà, Urgell.— Es una antiquíssima manifestació de joia, dansada per homes sols en el poble de Maldà, a l'Urgell, el dia 28 d'Agost. Precedia totes les altres exterioritzacions joioses de la Festa Major i sorprèn l'enginyosa combinació que hom fa amb les faixes.

BALL DE RENTADORES. Alta Conca del Llobregat.— Les bugaderes de l'Alta Conca del Llobregat celebraven llur santa patrona, Santa Agueda, amb un seguit de llibertats que el costum havia sancionat. Ai del fadri que s'arriscava a passar-los a la vora!

BALL DE GARLANDES. Sant Esteve de Sesrovires — La música de la dansa tradicional a Sant Esteve de Sesrovires és molt semblant a una altra que es ballava a Sant Quintí de Mediona, al Penedès, si bé l'estil del ball és molt diferent. El nom pervé del costum, perduto més tard, dels ballaires masculins, que oferien uns tortells dits garlandes a les noies.

BALL DE BASTONS. Vilanova i La Geltrú.—Un dels balls més estesos en les Festes Majors de la part oriental de Catalunya, és el Ball de Bastons. Aquest tipus de ball es distingeix gairebé sempre per la incomprendió del seu veritable significat i també perquè l'aspecte ritmic forma la part més important i en alguns casos única. Amb tota probabilitat són restes de cerimònies molt antigues.

BALL DE CERCOLETS. Vilafranca del Penedès.— Es l'adaptació d'una dansa vellissima en agrément de la collita del raim. A desgrat de les modificacions solertes per l'acció del temps, és ben visible encara el culte bàquic d'aquesta dansa, plena de figures de gran vistositat.

CONTRAPAS DEL MARESME. El Maresme.— Fou una dansa marinera de caràcter religiós, singularíssima. Es balla rigidament, amb gravetat, i tota ella fa pensar en uniris grec. Es ballava a Sant Genís de Palafolls, i la versió que nosaltres presentem és una varietat moderna.

LES NYACRES. L'Empordà.— L'anècdota de Los Nyacres és senzillíssima: els dos nyacres tracten de vendre el peix, però hi ha un refús general.

ENTRELLIÇADA. Rosselló.—Aquesta dansa del Rosselló —part de la Catalunya francesa— té una gran vivacitat i espectacularitat. Se'l pot situar entre els més brillants i diferencials balls catalans.

LA TRENCADANSA. Prats de Lluçanès.— A Prats de Lluçanès els majorals trencaven dansa, és a dir, iniciaven el ball amb les quatre majorales, i a més amb dues donzelles escollides. Fet el primer ball o **trencada la dansa**, podia ballar tothom que no desitjava.

LES DANSES DE CASTELLTERSOL. Moianès.— Aquesta dansa és una de les més boniques del nostre art coreogràfic popular. Es un ball ple de gravetat, que es balla el primer dia de la Festa Major de la vila. Fa bastants anys va fer-se una restauració del ball i va donar-se a aquest acte una gran solemnitat. Es una de les poques danses encara vients.

PARADO DE VALDEMOSA. Mallorca.— Les danses mallorquines ofereixen una varietat considerable i moltes d'elles s'han mantingut活ives entre el poble: "Boleros", "Matxeixes", "Copeos". Hi havia les relacionades amb les teines del camp, probablement les més autèntiques o menys contaminades, i les que es ballaven en les festes o en les "revetxes". La versió del "Bolero" més antiga que es coneix a Mallorca sembla ésser l'anomenada "Boleros Veis" que son de ritme més pausat i senyorívol. A Valldemosa l'anomenen "El Parado", derivat d'una de les lletres amb la que algunes vegades és cantat.

BALL PLA DE LLAVANERES. Maresme.— Com passa amb moltes danses de la comarca del Maresme, aquest ball sembla que arreplega diversos estils provinents de moltes aportacions que el componen. En aquest aspecte es relaciona amb l'Espolsada i amb la Dansa d'Arenys de Mar.

TRES DANSES SENYORIVOLES. (en forma de suite). Aquesta suite comença amb el ball "Punta i Taló" dels Paillars, segueix "El Rolllet" de Linyà i acaba amb el "Ball de la Coca" de Sant Llorenç dels Morunys. Podriem dir que són unes variacions sobre aquestes tres danses, totes elles d'una gran finor i elegància.

GALOP DE PANDERETES. València.— Malgrat els pocs detalls que sobre aquest ball es posseeixen, es pot suposar que deriva d'una "estudiantina" o d'alguna dansa pírica mora.

SARDANA. La Sardana és la dansa nacional de Catalunya. A través dels segles s'ha mantingut viva, arrelada profundament. Herència grega? Ningú no sap amb certesa. Però tots podem afirmar que ballar la Sardana té alguna cosa de culte, de ritual. Si en algun temps fou ritual religiós, és, de molt temps ençà, un ritual patriòtic.

LAS DANZAS DEL PROGRAMA

BALL DE FAIXES.— Maldá. Este baile de fajas es una antiquísima manifestación de alegría, danzada sólo por hombres en el pueblo de Maldá, el día 28 de Agosto de todos los años, como iniciación de todos los actos gozosos de la Fiesta Mayor.

BALL DE RENTADORES. Alto Llobregat.— Las lavanderas de la cuenca montañesa del río Llobregat celebraban su Santa Patrona —Santa Agueda— con ciertas libertades que la tradición había sancionado. Durante su fiesta los donceles debían mantenerse alejados, puesto que se exponían a ser objeto de toda suerte de burlas. El ballet representa, simbólicamente, esta fiesta.

BALL DE GARLANDES. Sant Esteve de Sesrovires.— El nombre de este baile proviene de la costumbre de los jóvenes, que ofrecían a las muchachas unos grandes pasteles (tortells) que se conocían con el nombre de **garlandes**. La música y la forma de baile tiene variaciones substanciales según el pueblo en donde se bailaba.

BALL DE BASTONS. Vilanova i La Geltrú.— Es uno de los bailes más populares en las Fiestas Mayores de los pueblos de la parte oriental de Cataluña. Este tipo de baile se distingue casi siempre por la incomprendión de su verdadero significado y también porque su aspecto rítmico constituye la parte más importante del mismo y en algunos casos, única. Con toda probabilidad son restos de ceremonias muy antiguas.

BALL DE CERCOLETS. Vilafranca del Penedès.— Se trata de la adaptación de una viejísima danza en agradecimiento por la cosecha de la uva. A pesar de las modificaciones sufridas por la acción del tiempo, es todavía muy visible el culto a Baco que posee esta danza, con figuras de gran vistosidad. Nuestra versión procede de Vilafranca del Penedès, una de las regiones vinícolas más importantes de Cataluña.

CONTRAPAS DEL MARESME. El Maresme.— Esta danza, por tratarse de un **contrapaz**, es la de mayor antigüedad de las que presentamos en nuestro programa. Además es una de las danzas que tuvieron más popularidad en el protérito de Cataluña. En sus inicios fué una danza marinera de carácter religioso. Se baila con gran rigidez y gravedad. A pesar de que la versión es una variedad muy moderna, un sabor helénico preside las figuras del baile.

LES NYACRES. L'Empordà. (*Los nácaras, las conchas-nácar*) Es un baile marinero tejido alrededor de una sencilla anécdota. Una pareja de pescadores trata de vender su pescado, pero su mercancía encuentra un general rechazo.

ENTRELLIÇADA. Rosselló. Esta danza del Rosselló —parte de la Cataluña francesa— tiene una gran vivacidad y espectacularidad. Puede situarse entre los más brillantes y diferenciados bailes catalanes.

LA TRENCADANSA. Prats de Lluçanès.—En este pueblo catalán, los mayoralos *trencaven dansa*, es decir, iniciaban el baile con las cuatro mayoralas y dos jóvenes solteras escogidas. Después del primer baile, *trencada la dansa*, podía bailar quien lo deseara.

LES DANSES DE CASTELLTERSOL. Moianès. Es una de las más bellas del arte coreográfico popular catalán. Es un baile lleno de gravedad, que se baila el primer día de la Fiesta Mayor de la Villa.

PARADO DE VALDEMOSA. Mallorca.— Las danzas mallorquinas ofrecen una variedad considerable y muchas de ellas se han mantenido vivas entre el pueblo; "Boleros", "Mateixes", "Copeos". Había las relacionadas con las faenas del campo, probablemente la más auténticas o menos contaminadas, las que se bailan en las fiestas o en las "revetllés". La versión del "Bolero" más antigua que se conoce en Mallorca, parece ser la llamada "Boleros Veis" que son de ritmo más pausado y señorial. En Valldemosa la llaman "El Parado", derivado de una de las letras con la que algunas veces es cantada.

BALL PLA DE LLAVANERES. Maresme.— Como sucede con muchas danzas de la comarca del Maresme, este baile parece ser un conjunto de diversos estilos procedentes de múltiples aportaciones. Se relaciona con "L'Espolsada" y con la "Dansa d'Arenys de Mar".

TRES DANSES SENYORIVOLES (en forma de suite) Empieza con el baile "Punta i Taló" del Pallars; sigue "El Rotllet" de Linyá y termina con el "Ball de la Coca" de Sant Llorenç dels Morunys. Podría decirse que son unas variaciones de estas tres danzas, todas ellas de mucha elegancia y fineza.

GALOP DE PANDERETES. Valencia.— A pesar de los pocos detalles que sobre este baile se poseen, puede suponerse que se deriva de una "estudiantina" o de alguna danza pírrica mora.

LA SARDANA.— La sardana es la danza nacional de Cataluña. A través de los siglos se ha mantenido viva, arraigada profundamente. ¿Herencia griega? Nadie lo sabe con certeza. Pero todos pueden afirmar que bailar la sardana tiene algo de ritual, de culto. Si en algún tiempo tuvo algo de ritual religioso, desde muchos años se ha convertido en ritual patriótico.

DIUMENGE DIA 19 D'OCTUBRE A LES 12 DEL MIDDIA

INSTITUTO CATALÀ

JOCS FLORALS DE LA LLENQUA CATALANA

Programa

L'Orfeó interpretarà:

Cant a la senyera   Lluís Millet

Discurs de salutació del President del Consistori doctor Pere Bosch Gimpera.

Lectura de la Memòria que presenta el Secretari del Consistori.

Iniciació de la lectura del Veredicte amb la designació del poeta guanyador de la Flor Natural, el qual rebrà el premi de mans del President del Consistori per anar-lo a ofrir a la Reina de la Festa.

La Reina de la Festa acompañada del poeta guanyador de la Flor Natural, de dos Membres del Consistori i de les Dames de la Cort d'Amor, farà entrada al recinte i ocuparà el seu setial.

El poeta guanyador de la Flor Natural, o el seu representant, llegirà la poesia premiada.

L'Orfeó interpretarà:

Els Tres Tambors (Popular)   Versió de Lambert

Cançó del Lladre (Popular)   Versió de A. Sanxo-Marraco
Iovenívola   Lluís Millet

Continuarà la lectura del Veredicte i els poetes guanyadors de l'Englatina i la Viola, o els seus representants, llegiran les poesies premiades.

Discurs de gràcies a càrrec del Membre del Consistori doctor Gonzalo Báez Camargo.

L'Orfeó interpretarà:

La Sardana de la Pàtria   Enric Morera

Rapsodia Mexicana   Versió de S. Tàpia Còlman

Els Segadors   Himne Nacional de Catalunya

DOMINGO DIA 19 DE OCTUBRE A LAS 12 DEL MEDIODIA

INSTITUTO CATALÀ

JUEGOS FLORALES DE LA LENGUA CATALANA

Programa:

El Orfeón interpretará:

Cant a la Senyera L. Millet

Discurso de salutación del Presidente del Consistorio Dr. Pere Bosch Gimpera.

Lectura de la Memoria que presenta el Secretario del Consistorio.

Iniciación de la lectura del Veredicto con la designación del poeta ganador de la Flor Natural, quien recibirá el premio de manos del Presidente del Consistorio para ofrecerlo a la Reina de la Fiesta.

La Reina de la Fiesta, acompañada del poeta ganador de la Flor Natural, de dos miembros del Consistorio y de las Damas de la "Corte de Amor", hará su entrada al recinto y ocupará su sitial.

El poeta ganador de la Flor Natural, o su representante, leerá la poesía premiada.

El Orfeón interpretará:

Els Tres Tambors (Popular) Versión de Lambert

Cançó del Lladre (Popular) Versión de Sanxo-Marraco

Jovenívola L. Millet

Continuará la lectura del Veredicto y los poetas ganadores de la Englantina y la Viola, o sus representantes, leerán las poesías premiadas.

Discurso de gracias a cargo del Miembro del Consistorio doctor Gonzalo Baez Camargo.

El Orfeón interpretará:

La Sardana de la Pàtria E. Morera

Rapsodia Mexicana Versión de S. Tapia Colman

Els Segadors Himno Nacional de Cataluña

LES CANÇONS DEL PROGRAMA

EL CANT A LA SENYERA. Lluís Millet. Lletra de Joan Maragall. Es l'himne de l'Orfeó Català de Barcelona, degà dels de Catalunya, i de gairebé tots els orfeons dels països de parla catalana.

ELS TRES TAMBORS. (Popular). Versió de Joan Lambert. Tres timbalers tornen de la guerra, el més jove en duu al barret un ram de roses. La filla del rei, des del balcó del seu palau n'hi demana una. "La donzella que l'haurà ha d'ésser la meva esposa, —diu el petit timbaler— el ram us donaré si m'accepteu amb ell".

LA CANÇÓ DEL LLADRE. (Popular). Versió de Josep Sanxo-Marraco. Plena de nostàlgia d'un temps passat, bell i feliç i de lamentacions pel present ple de vergonya. Lladre de camí ral, burlador de donzelles.

JOVENIVOLA. Lluís Millet. El desig de que no ens deixi el millor temps de la nostra vida, la joventut, hi és reflectit bellament. "No us aliueu il·lusions que m'endolcireu la joventut..."

RAPSODIA MEXICANA. S. Tàpia Còlman. Enfilall de melodies mexicanes, en homenatge al gran país amic i estimat. Amb tot l'afecte les cantem avui que celebrem emocionats la Festa Major de les lletres catalanes.

LA SARDANA DE LA PATRIA. Enric Morera. Té un sentiment eminentment patriòtic i acaba així: "I si la pàtria fos ofesa, el cercle estret farem flavors, fins que dins d'ell amb sa vilesa, s'hi ofeguin junts tots els traidors."

ELS SEGADORS. Himne Nacional de Catalunya.

LAS CANCIONES DEL PROGRAMA

EL CANT A LA SENYERA. L. Millet. Letra de Joan Maragall. El canto a la bandera es el himno del "Orfeó Català" de Barcelona, decano de los de Cataluña, y de la mayoría de los otoñales que habla catalana.

ELS TRES TAMBORS. (Popular). Versión de J. Lambert. Tres tambores regresan de la guerra, el más joven trae en su sombrero un ramo de rosas. La hija del rey, desde el balcón de su palacio, le pide una. "La muchacha que lo habrá hecho ser mi esposa, —dice el pequeño tambor— el ramo os daré si con él me tomáis."

LA CANÇO DEL LLADRE. (Popular). Versión de A. Sanxo-Marraco. La canción del ladrón, llena de nostalgia de un tiempo pasado, colmado de paz, y de un presente de oprobio. Salteador de caminos, burlador de doncellas.

JOVENIVOLA. L. Millet. Deseo de que no nos abandone el mejor tiempo de nuestra vida, la juventud. "No os alejeis —dice— ilusiones que endulzáistes mi juventud..."

RAPSODIA MEXICANA. S. Tapia Colman. Enlace de melodías mexicanas, en homenaje al gran país amigo y querido. Con todo el afecto lo cantamos hoy que celebramos emocionados la Fiesta Mayor de las letras catalanas.

LA SARDANA DE LA PATRIA. E. Morera. Tiene un sentido eminentemente patriótico y termina así: "Y si la Patria fuese ofendida, cerraremos el círculo hasta que dentro de él se ahoguen todos los traidores".

ELS SEGADORS. Himno Nacional de Cataluña.

INTEGRANTS DE LA MASSA CORAL

INTEGRANTES DEL GRUPO CORAL

Director
Josep Montfort

M. Dolors Bargalló
Mercè Esteve
Francesca T. de Fradera
Mercè A. de Francès
Margarida Icart
Mercè Icart
Montserrat Mateu
Núria Mateu
Marina L. de Montfort
Evelia Ollé
Hermínia Ramón
Montserrat Romagosa
Mercè B. de Romagosa
M. Rosa G. de Romagosa
Nuria S. de Romagosa
Teresa Rota
Joaquima Sabater
Neus Sala
Bàrbara Torres
Laura Torres
Núria Torres
Montserrat L. de Torres
Maria Teresa Torroja
Maricòri Torroja
Maria S. de Torroja
Teresa V. d'Ubach
Maria Villalobos
Mercè F. de Zentella

Jordi Blanchart
Ricard Escobedo
Francesc Ferrer
Jordi Ferrer
Enric Fradera
Gabriel Fradera
Josep M. Francès
Joan Mateu
Ernest Montfort
Ramón Palazón
Magí Puig
Ignasi Ribera
Josep Ribera
Jaume Romagosa
Vicenç Romagosa
Pau Ruiz
Ramón Sala
Jordi Salvat
Joaquim Torres
Joan Ursul
Jordi Vives
Hèctor Zentella

COMITE D'HONOR

Presidents

Sr. Lic. Francisco Medina Ascensio
Gobernador Constitucional del
Estado de Jalisco

COMITE DE HONOR

Presidentes

Sr. Lic. Agustín Yáñez
Secretario de Educación Pública

Mestre Pau Casals

MEMBRES

Lic. Efraín Urzúa Macías
Presidente Municipal de
Guadalajara

Lic. Miguel Alvarez Acosta
Embajador de México

Sra. Emma Alonso de Costa
Ex primera actriu del Teatre
Català

Lic. Vicente Méndez Rostro
Director Gral. de la Escuela Nal.
Preparatoria

Dr. Ramón Córdoba
Director de la Casa de la Cultura
Jalisciense

Lic. José Luis Arias Villegas
Director del Instituto de Bellas
Artes del Estado de Jalisco

Lic. Manuel Gutiérrez de Velasco
Catedrático de la Facultad de
Filosofía y Letras

MIEMBROS

Lic. Ignacio Maciel Salcedo
Rector de la Universidad de
Guadalajara

Dr. Alberto L. de Guevara
Director de la Facultad de Filosofía
y Letras

Lic. Carlos Osorio
Jefe del Departamento de Educación
Pública del Estado de Jalisco

Lic. Oscar de la Torre Padilla
Director del Departamento de
Turismo

Lic. Salvador Cárdenas Navarro
Regidor del H. Ayuntamiento de
Guadalajara

Profr. Adalberto Navarro Sánchez
Miembro de la Academia Mexicana
de la Lengua.

Josep Ma. Murià
Catedrático de la Facultad de
Filosofía y Letras

CONSISTORI

C O N S I S T O R I O

Pere Bosch Gimpera, President Gonzalo Baez Camargo
Lluís Moles Marquina, Martí Soler Vinyes Dalmau Costa
Marcel Santaló, Josep Ribera, Secretari.

COMISSIO ORGANITZADORA

C O M I S I O N O R G A N I Z A D O R A

Jaume Costa i Montller, President; Santiago Lloret i Portés, Tresoror; Jaume Camarasa i Lluelles, Carles Reynals i Castell, Enric Faraudo i Puigdollers, Joan Moya i Duran, Pere Estapé i Pages, Godotred Vidal i Nicolau, Guitré Muria i Rouret, Lluís Lloret i Portés, Joan Antoni Palerm i Vic, Pasqual Casanova i Rius, Secretari

PATROCINADORS D'AQUEST PROGRAMA

PATROCINADORES DE ESTE PROGRAMA

Centre Català de Guadalajara

Orfeó Català de Mèxic

Patronat dels Jocs Florals de Mèxic

Membres de la Comissió Organitzadora

Sr. Carles Altaba

Sr. Antoni Gilabert

Sr. Jacint Lloret

Sr. Josep Marull

Sr. Joan Moragrega

Sr. Miquel Moragrega

Dr. J. M. Muria i Rouret

Sra. Adelina Santaló d'Esturau

Sr. Francesc Torné